

РЕШЕНИЕ

№ 5325

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Георги Тафров

ЧЛЕНОВЕ: Милена Славейкова

Даниела Гунева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5770** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал.1, предл. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Комисия за финансов надзор /КФН/, чрез процесуалния си представител И. Г. срещу Решение от 13.04.2020 постановено по НАХД №12755 от 2019 г. по описа на Софийски районен съд/СРС/, Наказателно отделение, 17-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-685/04.07.2019г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на на основание чл. 83, чл. 53, чл. 27 от ЗАНН, чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН, вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, на Застрахователно дружеството [фирма],[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева, за извършено нарушение на чл. 108, ал. 2 от Кодекса на застраховането.

В касационната жалба се навеждат доводи за на съдебното решение, предмет на касационна проверка, които предвид изложеното в нея се свеждат до такива за нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Касаторът изразява становище за неправилност на въззивното решение, а твърдяното нарушение на чл. 108, ал.6 от КЗ

от застрахователя за доказано по категоричен начин. Счита, че извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай съгласно чл. 28 от ЗАНН, като излага доводи в тази насока. Моли съда да отмени първоинстанционното решение като постанови ново, с което да потвърди изцяло процесното НП.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. С., който поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Касаторът [фирма], редовно призован, не се явява. Представени са писмени бележки от 17.09.2020г. Моли съда да потвърди решението на въззивния съд. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита, че касационната жалба следва да бъде уважена, а решението на СРС отменено.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено следното: След настъпило застрахователно събитие – ПТП, при което са причинени щети на моторно превозно средство – лек автомобил марка "БМВ", модел "530Д", собственост на И. М. Б. с рег. [рег.номер на МПС] , на 15.10.2018 г. в [фирма] била заведена щета с № [ЕГН] по повод подадено уведомление от пълномощник на Б., във връзка със сключен договор за имуществена застраховка „Каско” в [фирма]-застрахователна полица №031218005004881 с период на застрахователно покритие от 24.03.2018 г. до 23.03.2019 г.

На датата на подаване на уведомлението за настъпило застрахователно събитие, били приложени изискуемите документи и бил извършен оглед на автомобила. На 17.10.2018 г. е извършен допълнителен оглед на увредения автомобил, и е извършен опис на претенцията. На 23.10.2018 г. застрахователното дружество се произнесло по претенцията чрез издаване на възлагателно писмо за ремонт на лекия автомобил в Автосервиз А. 2003 О., [населено място], избран от застрахования. В писмото до сервиза било посочено, че уврежданията на преден десен калник, предна дясна врата, задна дясна врата и заден десен калник не кореспондират със събитието и ремонтът им няма да бъде заплатен от застрахователя. В описа на щетите била посочена смяна на преден капак, предна броня и ляв фар след съгласуване на изготвена проформа-фактура. На 07.12.2018 г. застрахователят получил фактура за извършения ремонт от сервиза и прямо-предавателен протокол без отразени в него възражения.

След извършен ремонт в сервиз на Автосервиз [фирма], представител на И. Б. подписал без възражения приемо-предавателния протокол на 05.12.2018 г., но на 17.12.2018 г. Б. установил, че предния фар е заменен с такъв втора употреба, а предния капак /който според него бил алуминиев/ бил заменен с железен. Затова на същата дата той изпратил имейл до [фирма], в който изразил своите възражения по щетата. В имейла описал, че в сервиза не са закачили корите под автомобила, заменили са фара с такъв втора употреба, а алуминиевия преден капак на автомобила е сменен с метален. Затова той поискал от застрахователя да му предостави разбивка на вложените части в ремонта, както и да му бъде оказано съдействие по неговото възражение. Имейлът бил получен от дружеството на същата дата, но не последвал отговор от тяхна страна.

На 04.02.2019 г. Б. отново изпратил имейл до застрахователя, в който изложил подозренията си, че сервизът е фактурирал части на по-висока стойност, а е вложил в ремонта такива с по-ниско качество и цена и отново поискал съдействие от застрахователя.

От застрахователя, чрез имейл бил изпратен на 05.02.2019 г. отговор до И. Б., изготвен на 31.01.2019 г., в който потребителят бил уведомен, че автомобилът е приет след извършения ремонт без възражения, като е подписан протокола. А относно вложените части за ремонт било изложено, че те са съобразени с методиката на дружеството за уреждане на претенции, поради което и застрахователят приел, че преписката е приключена. Била приложена и фактурата относно ремонта.

След липсата на удовлетворяващ го отговор на 07.02.2019 г. Б. изпратил жалба до КЗП, която била препратена до КФН, управление „Застрахователен надзор”, заведена с вх. № 91-02-349/06.03.2019 г. Жалбата касаела оплакване за качеството на извършения ремонт и липсата на отговор от застрахователя на подадените възражения.

Във връзка с извършена проверка на документацията по случая, от КФН с писмо изх. № 91-02-349/08.03.2019 г., са изискани от застрахователя писмени обяснения и заверено копие на цялата документация по преписката. Отговорът на застрахователя, ведно с изисканите доказателства, постъпил в КФН с писмо вх. № 91-02-349/20.03.2019 г. В дадените по случая обяснения изрично било отразено, че първият имейл с възражението на застрахования е получен на 17.12.2018 г., а отговорът до Б. е изпратен по имейл на 06.02.2019 г.

Въз основа на така констатираните обстоятелства, св. В. Ш. приел, че застрахователното дружество е извършило нарушение на чл. 108, ал. 6 КЗ, поради което съставил АУАН за това нарушение.

АУАН №Р-06-416/16.05.2019г. е съставен от В. Ш. - „старши експерт” в отдел „Правоприлагане“ в дирекция „Застрахователен надзор”, в присъствието на двама свидетели по чл. 40, ал. 3 от ЗАНН и на представител на нарушителя, което се потвърждава от техните подписи. В АУАН е установено, че след извършване а ремонт на увреденото МПС по процесната застрахователна претенция, от страна на

застрахования, на 17.12.2018 г. е изпратен имейл до застрахователя с подадена от него жалба, в която са изложени оплаквания за качеството на ремонта и искане за предоставяне на разбивка за вложените в ремонта части. Поради това в АУАН е прието, че застрахователят е трябвало да се произнесе по така изпратената жалба в срок от 7 дни, като срокът за произнасяне по жалбата е изтекъл на 27.12.2018г. - първия работен ден след края на срока на 24.12.2018г. Според актосъставителя следователно нарушението е извършено на 28.12.2018 г. в [населено място], където е седалището на ЗД. Прието е също така, че застрахователят се е произнесъл извън законоустановения срок с изпращане на отговор до застрахования на 05.02.2019 г. В АУАН е прието, че с това дружеството е осъществило нарушение по чл. 108, ал. 6 КЗ, тъй като не е предоставило фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението след подадена жалба относно размера на определеното обезщетение.

Препис от АУАН е връчен на представител на жалбоподателя на датата на съставянето му - 16.05.2019г. без възражения. Такова не е постъпило и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН, заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, издала процесното НП.

За да отмени процесното НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при съблюдаване на процесуалния закон, но неправилно приложение на материалния закон и необоснованост.

Така постановеното решение е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя правните изводи на въззивния съд досежно правилното приложение на разпоредбата на чл. 108, ал.6 от КЗ. Съгласно посочената разпоредба „при жалба от ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение застрахователят е длъжен в 7-дневен срок писмено да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението.“ Фактическият състав, който е посочен като нарушен в НП е кратък и ясен – липса на отговор в 7-дневен срок от страна на застрахователя при жалба относно размера на обезщетението.

Действително в настоящия случай не се касае за жалба относно размера на определеното обезщетение на застрахователя по смисъла на чл. 108, ал.6 от КЗ и както правилно СРС е отбелязал – за да се приложи цитираната разпоредба е необходимо да се установи подадена ли е такава жалба, а не всяко друго писмо, възражение или молба за съдействие, изпратени до застрахователното дружество. Видно от изпратения имейл от страна на Б. до застрахователното дружество, същият изразява

недоволство от работата на сервиза, извършил ремонт на автомобила, за който е сключена имуществена застраховка „Каско“ като моли „за съдействие“ и да му бъде изпратена разбивка на вложените части в ремонта. С оглед на изложеното, настоящата касационна инстанция счита за ирелевантно твърдението на касатора, че извършването на нарушението се потвърждава с фактът, че [фирма] е отговорил на имейла на И. Б., като му е изпратил копие на заплатената към сервиза фактура.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че обжалваното решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода и своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 80 лева.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, , XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.04.2020г., постановено по НАХД №12755 от 2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за финансов надзор да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

членове:1.